

[Krag.]

i den Periode, hvor han faar Hjælp efter 19. Oktober-Loven og efter denne Tillægslov, men ogsaa at betale Restance i Arbejdsløshedskassekontingentet, som maatte foreligge før det Tidspunkt, da den vedkommende faar Adgang til at hæve denne Understøttelse. . . . (Socialministeren [Steinke]: Dog kun for et samlet Tidsrum af 70 Dage). . . . Dog kun for et samlet Tidsrum af 70 Dage, ja, det kan man intetsteds se; vi kan vel vente et Cirkulære.

I øvrigt maa jeg beklage, at den højtærede Minister i saa ringe Grad var i Stand til at svare paa den Række Spørgsmaal, som jeg tillod mig at stille. Den højtærede Minister kunde slet ikke sige noget om, hvilke Hjælpekasseudgifter der havde været i Tiden siden 1. April 1931, og specielt slet ikke, hvorledes Hjælpekasseudgifterne, siden Loven af 19. Oktober var begyndt at virke, forholdt sig til Hjælpekasseudgifterne gennem det tilsvarende Tidsrum i Fjor. Jeg beklager virkelig meget dette. Den højtærede Minister kan ikke undskylde sig med, at det vilde bevirke et stort Besvær for Kommunerne. Aah, det Besvær, om der fra Amtet kom Anmodning om at angive, hvor meget Hjælpekassen havde brugt fra 1. November og f. Eks. til 1. Februar, det Besvær kunde ikke være saa uhyre, og havde den højtærede Minister paalagt Kommunerne dette og været i Besiddelse af disse Oplysninger, havde det været i høj Grad klarlæggende for Behandlingen af den Sag, vi i Øjeblikket beskæftiger os med.

Det samme gælder, hvor Talen er om, hvorvidt det har været Hjælpekasserne eller Kommunalbestyrelserne eller maaske Arbejdsløshedskasserne, der har administreret Loven af 19. Oktober ude i Kommunerne — i Loven stod jo, at Kommunerne kunde overdrage det til en af disse Institutioner at forvalte Loven. Jeg kender adskillige Tilfælde, hvor Hjælpekassebestyrelserne har nægtet at paatage sig en saadan Forvaltning, idet de sagde: Vi ved ikke, hvordan vi skal skaffe Lys i Mørket og handle saaledes, at det er forsvarligt. Men hvor det har været forskellige Institutioner, der har uddelt Understøttelse efter 19. Oktober-Loven og efter Hjælpekasseloven, har der været rig Mulighed for Dobbeltforsørgelse, og derfor vilde det have været overordentlig

betydningsfuldt, om vi kunde have faaet Rede paa, i hvilket Omfang der har været aabnet denne Adgang.

Jeg maa derfor beklage, at den højtærede Minister ikke kan give disse Oplysninger, at den højtærede Ministers Forslag altsaa i saa Henseende er saa svagt underbygget, at det yderligere vanskeliggør det at virke med til dets Fremme.

Men allerbeklageligst er det, at den højtærede Minister slet ikke kan sige, hvor Pengene skal komme fra, for det kan virkelig ikke nytte, man siger: Ja, men de Udgifter kommer først med i det kommende Finansaar, dette Finansaar berøres aldeles ikke deraf. Ja, ja, det er jo da i dette Finansaar, Pengene skal bruges, i hvert Tilfælde bortset fra April Maaned, og det, man maa forlange, naar Talen er om Dækning, er, at det angives, paa hvilken Maade det Beløb, enten i Øjeblikket eller senere, tænkes tilvejebragt. Og derom har den højtærede Minister ikke kunnet give den allerfjerneste Oplysning.

Loven af 19. Oktober var kombineret med en Understøttelseslovgivning for Landbruget, til hvis Gennemførelse der var stillet 30 Mill. Kr. til Disposition. Det var angivet, at dette skulde dække 2 pCt. af Forskellen mellem den enkelte nødstedte Landbrugers Nettogæld og Nettoformue; men det er siden oplyst, at disse 30 Millioner langtfra vil slaa til; fra autentisk Side er det sagt, at man maa være belavet paa at komme op paa et Sted mellem 45 og 50 Mill. Kr., hvis de 2 pCt. skal ydes — endnu ved ingen det allermindste om, hvorvidt det skal være de 2 pCt., der skal ydes, eller om Landbrugerne skal spises af med det, de 30 Mill. Kr. kan byde.

Forleden Dag erklærede den højtærede Indenrigsminister ved et Mødeovre paa Fyn, da man spurgte ham, hvorledes dette skulde ordnes, at det var i Ministeriet og i Rigsdagen, ikkeovre paa Fyn, at dette skulde afgøres. Det kan være meget rigtigt; naar man ikke har anden Maade at klare sig paa, kan den maaske bruges; men den højtærede Socialminister kan i hvert Fald ikke bruge den, og derfor beder jeg endnu en Gang den højtærede Socialminister, om vi maa faa at vide, paa hvilken Maade Dækning skal skabes.

For et Øjeblik siden saa jeg den højt-